

Karen Hækkerup (S):

Det her er jo utrolig følsomt for de pårørende, som skal sige farvel på en anderledes måde, hvis de har valgt, at organerne hos den, som de elsker, og som desværre er død, skal bruges til at redde andre liv. Omvendt er der jo andre familier, som bliver jublende lykkelige, for nu kan måske et barn eller en ægtefælle overleve. Der er jo lige så mange lykkelige historier og lige så mange glade familier, som kommer godt ud af en organdonation, som der er familier, der skal sige farvel på en anderledes måde.

Det her er meget, meget problemfyldt, og folk skal have lov til at have lige den holdning, de vil. De må sådan set tænke, gøre og tro lige præcis det, de vil; det er der ikke nogen der vil blande sig i. Det, vi bare synes er rigtigt, er, at vi får flere til at tænke sig om og til at tage stilling, fordi vi i Danmark er så dårlige til at få udnyttet organer, og fordi vi ved, at konsekvensen af den manglende beslutningskraft, som Folketinget hidtil har haft på det her område, er, at vi skal begrave en hel masse mennesker, som kunne have fået et godt og indholdsrigt liv.

Gør det slet ikke indtryk på den konservative ordfører, at man rent faktisk ville kunne redde mennesker, hvis man får folk til at tage stilling – ikke til at sige, at de vil være donorer, men bare til at tænke sig om?

Kl. 12:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:37

Vivi Kier (KF):

Jeg kan blive helt i tvivl om, om fru Karen Hækkerup hørte min tale og indledningen i min tale. Der er ikke noget, der ligger os mere på sinde end at tage vare på alle og også sikre, at folk gerne aktivt må tage stilling. Men jeg er ikke overbevist om, at vi ved at sende et afkrydsningssekema ud med ja, nej eller ved ikke dermed får flere donorer, som vi er sikre på vil afgive deres organer den dag, de står i situationen, i den for dem uheldige situation.

Jeg lægger jo lige nøjagtig op til, at vi får taget den her vigtige debat også ude i den brede befolkning, så hver enkelt derhjemme ved kaffebordet, ved middagsbordet, får taget den her snak: Hvad har jeg lyst til? Hvad betyder noget for mig? Så de pårørende og nærmeste ved det.

Jeg synes faktisk, det er lidt uartigt at spørge på den måde. Det her ligger os rigtig meget på sinde, og hvis fru Karen Hækkerup havde hørt

min tale fra starten, ville du også have bemærket, at der var mange værdier og tanker bag det her.

Kl. 12:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør stiltfærdigt opmærksom på, at direkte tiltale folketingsmedlemmerne imellem ikke er tilladt.

Der er så en kort bemærkning fra fru Birgitte Josefsen.

Kl. 12:38

Birgitte Josefsen (V):

Jeg tager ordet, fordi et par af de spørgsmål, der er blevet stillet til den konservative ordfører, er kommet til at handle meget om ordet pligt i forslaget. Jeg synes, at ret skal være ret, og jeg konstaterer, at ordføreren står med beslutningsforslaget på talerstolen. Derfor vil jeg meget gerne have, at den konservative ordfører bekræfter, at der i forslaget står:

»Alle svar er ligeværdige, men alle personer, der er fyldt 18 år og er myndige, skal have pligt til at give et svar.«

Kl. 12:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:39

Vivi Kier (KF):

Det er jeg fuldt bevidst om at der står i beslutningsforslaget. Jeg synes også, at jeg har begrundet, at jeg ikke vil have ordet pligt ind – for mig er stillingtagen ganske, ganske frivilligt; jeg vil gerne give det på et meget oplyst grundlag – og at den enkelte skal gøre op med sin familie, om det er noget, man har lyst til at tage stilling til.

Kl. 12:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær.

Kl. 12:40

(Ordfører)**Lone Dybkjær (RV):**

Tak. Jeg tænkte lige, jeg måtte have lidt vand med herop. (Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Så længe det ikke er en gin og tonic, er det tilladt). Det kan jeg bekræfte at det ikke er; det bryder jeg mig rent faktisk ikke særlig meget om, for at sige det, som det er.

Jeg vil gerne takke fru Pia Christmas-Møller for forslaget, for det giver anledning til, at vi får en meget vigtig debat. Jeg synes så også, at vi ligesom skal prøve at lade debatten være vigtig og måske ikke at fortabe os fuldstændig i detal-